

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobkyně: **Společnost Podané ruce o.p.s.**
se sídlem Hilleho 1842/5, Brno
zastoupená JUDr. Petrem Smejkaem, advokátem
se sídlem Jugoslávská 64, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj ČR**
se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2020, č. j. MMR-35955/2020-26,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Dne 19. 3. 2020 byla žalobkyni jako příjemkyni dotace doručena informace Řídícího orgánu Integrovaného regionálního operačního programu (dále „IROP“ nebo „poskytovatel dotace“) ze dne 18. 3. 2020 o opatření o nevyplacení části dotace podle § 14e zákona č.

218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), v rámci projektu s názvem „Rekonstrukce Terapeutické komunity Podcestný Mlýn“, registrační číslo projektu CZ 06.2.56/0.0/0.0/16_039/0002181. Nevyplacená část dotace se vztahovala k žádosti o platbu č. CZ.06.2.56/0.0/0.0/16_039/0002181/2020/006/POST (dále „žádost o platbu č. 006“) a činila částku 118 130,29 Kč, což představovalo 5 % z částky určené k financování veřejné zakázky nárokové k proplacení v žádosti o platbu č. 006 (dále „opatření z 18. 3. 2020“). Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutím ze dne 8. 7. 2020 (dále „napadené rozhodnutí“) opatření z 18. 3. 2020 potvrdil jako oprávněné.

2. Ze spisového materiálu vyplývá, že Centrum pro regionální rozvoj České republiky (dále „CRR ČR“), jakožto zprostředkující subjekt poskytovatele dotace, provedlo administrativní ověření žádosti o platbu č. 006 a konstatovalo zjištění nezpůsobilých výdajů. V souhrnném přehledu zjištění poskytovatel dotace uvedl, že při zadávání veřejné zakázky žalobkyně porušila § 110 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění rozhodném (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“), ve spojení s § 6 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když otevírání obálek s nabídkami v listinné podobě nezačala bez zbytečného odkladu po uplynutí lhůty pro podání, nýbrž s časovou prodlevou v délce 10 hodin. Tuto prodlevu žalobkyně neodůvodnila objektivními skutečnostmi, což mělo přímý dopad na porušení zásady transparentnosti, přičemž tento postup mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Vůči veřejné zakázce byla uplatněna finanční oprava ve výši 5 % z částky poskytnuté podpory na veřejnou zakázku, resp. ve výši 124 347,67 Kč včetně DPH, a rozhodnuto o nevyplacení části dotace ve výši 118 130,29 Kč. Tato částka nevyplacené dotace se vztahuje k finančním prostředkům, které dosud nebyly žalobkyni vyplaceny, a dle opatření z 18. 3. 2020 jí nemají být vyplaceny ani v budoucnu.
3. Proti opatření z 18. 3. 2020 podala žalobkyně námitky, ve kterých vyjádřila nesouhlas s tím, že důvodem pro kvalifikovaný odklad otevírání obálek může být jen administrativní, technická a organizační příprava tohoto otevírání v uvedeném úzkém slova smyslu. Za objektivní je třeba dle žalobkyně považovat všechny skutečnosti, které nejsou subjektivní, bez ohledu na dobu jejich trvání. Případným nařízením otevírání obálek v noční dobu by se zadavatel spíše vystavoval podezření z možného účelového šikanování případných uchazečů, zvláště pak mimobrněnských. Žalobkyně dále uvedla, že dobu od skončení lhůty pro podání nabídek (půlnoc dne 13. 8. 2018) do zahájení otevírání obálek (10:00 následujícího dne) lze považovat za zcela legitimní součást doby nezbytně nutné k administrativní, technické a organizační přípravě příslušného úkonu zadavatele, neboť z velké části šlo o dobu noční, tj. čas mimo běžný provoz příjemce i účastníků zadávacího řízení.
4. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že opatření z 18. 3. 2020 spočívající v nevyplacení částky ve výši 5 % z částky dotace jako správné potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že je nezbytné věnovat se posouzení správnosti výkladu právního pojmu „bez zbytečného odkladu“ ve smyslu § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, komentářovou literaturu k § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a judikaturu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Žalovaný konstatoval, že v posuzovaném případě činila prodleva mezi skončením lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání nabídek deset hodin, přičemž takto dlouhý časový úsek nelze považovat za nezbytný pro administrativní a organizační přípravu zahájení otevírání nabídek, a to ani s ohledem na noční hodiny.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v podané žalobě uvádí, že právní názor žalovaného a jeho aplikaci na tento konkrétní případ, odmítá. Žalobkyně především nesouhlasí s tím, že důvodem pro kvalifikovaný odklad otevírání obálek může být jen administrativní, technická a organizační příprava tohoto otevírání v úzkém slova smyslu. Žalobkyně je přesvědčena, že příkaz k jednání „bez zbytečného dokladu“ dle § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je třeba vykládat tak, že příslušný odklad musí být důsledkem objektivních skutečností, nicméně tyto objektivní skutečnosti nemusí spočívat vždy jen v organizační přípravě příslušného jednání, neboť se jedná o všechny skutečnosti, které nejsou subjektivní, a to bez ohledu na dobu jejich trvání. Žalobkyně uvádí, že prodleva mezi koncem lhůty pro podávání nabídek ve 24:00 hodin dne 13. 8. 2018 a otevřením těchto nabídek v 10:00 hodin dne 14. 8. 2019 byla zčásti důsledkem noční doby (0:00 – 8:00), zčásti důsledkem doby nezbytně nutné k administrativní, technické a organizační přípravě příslušného úkonu zadavatele (8:00 – 10:00), tedy v obou případech se jednalo o objektivní a předvídatelnou skutečnost. Noční dobu žalobkyně považuje za zjevnou faktickou a právní překážku ve svém dalším jednání, pro kterou nemohla a nesměla dále jednat, neboť nařízení otevírání obálek v noci by bylo nestandardní a diskriminační. Doby od počátku standardní pracovní doby do okamžiku zahájení otevírání obálek žalobkyně považuje za zcela legitimní součást doby nezbytně nutné k administrativní, technické a organizační přípravě příslušného úkonu zadavatele. Žalobkyně upozorňuje, že se žalovaný nevypořádal s povahou pozdních nočních hodin.
6. Zákon o zadávání veřejných zakázek vysloveně počítá s během lhůt určených podle dní, přičemž byl-li by na danou situaci aplikován názor žalovaného, znamenalo by to, že lhůty určené podle dní by měly být prakticky zakázané.
7. Postupem žalobkyně nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvýhodnější nabídky. Obálky byly neotevřené, přičemž jejich držení v dispozici žalobkyně po delší dobu se, s ohledem na dobu trvání zadávacího řízení, teoreticky předpokládá (některé obálky mohly být žalobkyni doručeny již na začátku zadávacího řízení a v jejím držení tedy mohou být po delší dobu). Případné riziko ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky pak souvisí výhradně s prodloužením s otevřením obálek s nabídkami v důsledku ryze subjektivních, neprůhledných a racionálně nevysvětlitelných důvodů na straně zadavatele.
8. Žalobkyně považuje za diskriminační, že na jedné straně je citelně majetkově postižována nezisková nevládní organizace z vysloveně sporného důvodu, a na druhé straně se ignoruje konflikt zájmů v jiném případě (např. v případě jednoho nejmenovaného vlivného tuzemského podnikatele, který v době podání žaloby zastával ústavní funkci).
9. Žalobkyně soudu navrhla, aby žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno.
10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že žalobkyně v zásadě jen opakuje argumenty uvedené již v námitkách, proto v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí. Konkrétně pak odkázal na výklad sporné lhůty uvedený v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, podle kterého má být předmětná zákonná lhůta vykládána ve smyslu co nejkratšího časového úseku, tedy v řádu minut a desítek minut, nejvýše však v řádu hodin. Jelikož v tomto případě činila časová prodleva mezi skončením lhůty pro podávání nabídek a zahájením otevírání obálek s nabídkami deset hodin, nelze dle žalovaného takto dlouhý časový úsek považovat za nezbytný pro administrativní, technickou a organizační přípravu zahájení otevírání nabídek. Žalovaný rovněž odkázal na

rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a zdůraznil, že určení konce lhůty pro podávání nabídek je zcela v diskreci žalobkyně. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas (č. l. 40 soudního spisu), resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
12. Městský soud předesílá, že otázkou zahájení otevírání obálek bez zbytečného odkladu se již v minulosti zabýval v řízeních vedených s totožnými účastníky řízení a ve skutkově shodných věcech. Rozhodující senát se proto se závěry v rozsudcích ze dne 22. 9. 2020, č. j. 11 A 51/2020-30, a ze dne 30. 9. 2021, č. j. 5 A 153/2019-70, ztotožňuje a neshledává důvodu se od nich zásadně odchylovat. V dalším posouzení z nich proto bude vycházet.
13. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
14. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*
15. Podle § 14e odst. 6 zákona o rozpočtových pravidlech *provede-li poskytovatel opatření podle odstavce 1, může pokračovat v proplácení zbývajících částí dotace.*
16. Podle § 6 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.*
17. Podle § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *se otevírání nabídek podaných v listinné podobě provede formou otevírání obálek s nabídkami, kterého se mají právo účastnit účastníci zadávacího řízení a další osoby, o nichž tak stanoví zadavatel. Zadavatel zahájí otevírání obálek bez zbytečného odkladu po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Pokud však má být v zadávacím řízení provedena elektronická aukce, koná se otevírání obálek bez přítomnosti účastníků zadávacího řízení.*
18. Zásadní žalobní námitkou v dané věci je právní posouzení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek ve spojení § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, když správní orgány dospěly k závěru, že žalobkyně porušila povinnosti stanovené zákonem o zadávání veřejných zakázek, protože nezahájila otevírání obálek s nabídkami bez zbytečného odkladu, a proto rozhodly o nevyplacení části dotace.
19. Mezi účastníky řízení byl skutkový stav věci nesporný, když oba shodně uváděli, že žalobkyní stanovená lhůta pro podávání nabídek uplynula dne 13. 8. 2018 v 24:00 hod a žalobkyně přistoupila k otevírání obálek v 10:00 hod dne 14. 8. 2018.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

20. V dané věci je klíčový výklad § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, zejména posouzení sporného pojmu „bez zbytečného odkladu“.
21. Právním výkladem tohoto pojmu se již správní soudy zabývaly, městský soud v již citovaných rozsudcích č. j. 1 A 51/2020 - 30 a 5 A 153/2019-70 a Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 362/2020 – 67 a ze dne 23. 9. 2022, č. j. 7 Afs 351/2020 – 53. Tato soudní rozhodnutí byla vydána v řízení vedených s totožnými účastníky řízení a ve skutkově shodných věcech.
22. Soud proto co se týče posouzení pojmu „bez zbytečného odkladu“ v § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, jímž je vymezena doba pro zahájení otevírání obálek pro zadavatele veřejných zakázek, zcela odkazuje na již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Afs 362/2020 – 67, v němž se uvádí: *„toto sousloví zákonodárce používá i jiných právních předpisech (soukromého i veřejného práva). Soudy tento pojem ve své judikatuře již vyložily. Tak např. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 15. srpna 2005, sp. zn. IV. ÚS 314/05 uvedl, že pojem „bez zbytečného odkladu“ je nutné vykládat vždy s ohledem na skutečnosti konkrétního případu. Nelze tedy předem stanovit, kolik minut, hodin, dnů či týdnů se pod tento pojem podřadí. Specifičtěji tento pojem vymezil ve svých rozsudcích Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), např. v rozsudku ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. 6 As 1/2008; rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9 Afs 20/2010 či rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9 Afs 21/2010 (tyto rozsudky jsou veřejně dostupné, stejně jako všechny rozsudky NSS, na www.nssoud.cz). Podle NSS je třeba tuto lhůtu vykládat v řádu dnů, maximálně týdnů, a to v co nejkratším časovém úseku. Zároveň však NSS zdůrazňuje, že je tento pojem třeba vykládat se zřetelem ke konkrétnímu případu a konkrétnímu zákonnému ustanovení. V posuzovaném případě je tak třeba reflektovat při výkladu pojmu „bez zbytečného odkladu“ účel a smysl právní úpravy obsažené v zákoně o zadávání veřejných zakázek.“*
23. Cílem ust. § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je zaručit a kontrolovat transparentnost zadávacího řízení a co nejvíce znemožnit, aby mohlo být s nabídkami manipulováno.
24. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, č. 2189/2011 Sb. NSS význam zásady transparentnosti v první řadě směřuje k cíli samotného práva veřejných zakázek, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Právě k zajištění konkurence mezi dodavateli slouží rovněž zásada transparentnosti. Kasační soud v tomto rozsudku odkázal i na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství, který v rozsudcích ze dne 7. 12. 2000 ve věci C-324/98, Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH proti Telekom Austria AG (Recueil s. I-10745, bod 62), či ze dne 13. 11. 2008 ve věci C-324/07, Coditel Brabant SA proti Commune d’Uccle a Région de Bruxelles-Capitale (Sb. rozh. s. I-8457, bod 25) vyložil, že zásada transparentnosti spočívá v zárukách poskytovaných všem potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku stran odpovídajícího stupně publicity umožňujícího otevření zadávacího řízení konkurenci, stejně jako stran kontroly nestrannosti průběhu zadávacího řízení.
25. V rozsudku ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 362/2020 – 67, Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„[z]ásada transparentnosti je přitom jednou ze zásad, které musí zadavatel při postupu podle zákona o zadávání veřejných zakázek dodržovat (viz ustanovení § 6 odst. 1) a to ve všech fázích*

zadávacího řízení. Tak např. právní komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek účel této zásady charakterizuje tak, že „účelem této zásady je, aby na příslušnou veřejnou zakázku mohlo být, zejména z pohledu dodavatelů, názíráno jako na čitelnou a předvídatelnou a rovněž aby tato zakázka mohla podléhat efektivní veřejné kontrole a správním přezkumům“ (Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUSEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. Ustanovení § 6. 2016. Praha: Wolters Kluwer). V posuzovaném případě je proto nutné vzít v potaz účel ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, stejně jako zásady, na kterých je zákon o zadávání veřejných zakázek postaven (především výše zmíněnou zásadu transparentnosti). Soud považuje za zřejmé, že cílem daného ustanovení, tj. otevírání obálek za přítomnosti účastníků řízení, je zaručení transparentnosti celého řízení, a zároveň co největší znemožnění možnosti manipulovat s nabídkami ze strany zadavatele (resp. dalších osob). Lhůtu „bez zbytečného odkladu“ je tak nutné v případě ustanovení § 110 odst. 1 vykládat v zásadě jako lhůtu v řádu minut, resp. desítek minut. Jinak řečeno, obálky by měly být otevřeny, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Lze zároveň v odůvodněných případech připustit, aby k otevření obálek došlo v řádu několika málo hodin, pokud to odůvodňují okolnosti daného případu (např. organizace a technické zabezpečení celého procesu). Zadavatel by však neměl s otevíráním obálek otálet. Zásada transparentnosti se tak v zadávacím řízení odráží mimo jiné v požadavcích na optimální průběh procesu po podání nabídek, proto by se obálky s nabídkami měly otevřít v co nejkratším čase po skončení lhůty pro podání nabídek. Samozřejmostí by mělo být umožnit při tomto úkonu zadavatele účast uchazečů.

26. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku rovněž tak upozornil, že je možné, že se objeví takové objektivní okolnosti, které proces otevírání obálek znemožní; jednoznačným způsobem se však vyjádřil k tomu, co lze chápat jako okolnost objektivní povahy, mezi které řadí případy nečekaného zásahu tzv. vyšší moci. Nicméně i tak je nutné obálky otevřít, co nejdříve (bez zbytečného odkladu) po odpadnutí takové objektivní překážky. K obdobné námitce žalobkyně, že noc lze považovat za objektivní překážku znemožňující otevírání obálek Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 362/2020 – 67 uvedl, že „soud s takovou interpretací nesouhlasí. V první řadě je třeba zdůraznit, že je to právě zadavatel veřejné zakázky, který svým rozhodnutím stanovuje, kdy uplyne konkrétní lhůta pro podávání nabídek. Bylo tedy na žalobci, aby zvolil takovou lhůtu, která by mu umožnila dostat svojí zákonné povinnosti otevřít obálky s nabídkami bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty. Soud musí přisvědčit žalovanému, že noční doba sama o sobě nemůže nijak zabránit případné manipulaci s obsahem nabídek či „spekulacím o možném osudu obálek během nočních hodin“. Přičemž jak v nyní posuzovaném, tak v případě řešeném Nejvyšším správním soudem ve shora citovaném rozsudku, Nejvyšší správní soud uzavřel, že: „v daném případě došlo k otevření obálek s nabídkou až za deset hodin od vypršení lhůty pro podávání nabídek. Pokud by soud přijal žalobcův výklad (tedy, že noční dobu, resp. dobu, kdy nejsou jeho pracovníci přítomni na pracovišti, není možné započítávat do pojmu „bez zbytečného odkladu“), musel by rovněž považovat za v souladu se zákonem případy, kdy zadavatelé stanoví lhůtu pro podávání nabídek např. o páteční půlnoci a následně dojde k otevírání obálek až v pondělí, po uplynutí dvou víkendových dnů, kdy se standardně nepracuje. Rovněž by mohly nastat i případy, kdy zadavatelé určí uplynutí lhůty např. těsně před vánočními svátky a v takovém případě by mohlo být považováno za zákonné otevírání obálek až po uplynutí těchto svátků. Základním cílem úpravy zadávacího řízení v zákoně o zadávání veřejných zakázek je přitom zaručení transparentnosti celého procesu. Účastníci řízení a i veřejnost obecně, by ve výše popsáných případech mohli naproti tomu snadno nabýt dojmu, že se s obálkami manipuluje, právě např. v nočních hodinách, během

dnů pracovního klidu či státních svátků. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce porušil svou zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když začal otevírat obálky až po deseti hodinách po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Noční doba není okolností, která by takovou prodlevu mohla objektivně odůvodnit. Ustanovení § 110 odst. 1 je nutné vykládat v tom smyslu, že je nutné obálky začít otevírat, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, tedy v řádu minut či desítek minut, resp. v odůvodněných případech v řádu několika málo hodin (než je např. technicky a administrativně zorganizován celý proces otevírání obálek). Soud znovu zdůrazňuje, že je na zadavateli, kdy stanoví konec lhůty pro podávání nabídek. Je jeho zákonnou povinností, aby tuto lhůtu stanovil tak, že bude v jeho silách začít obálky otevírat co nejdříve po uplynutí této lhůty, např. právě tak, že nebude stanovovat uplynutí lhůty na noční hodinu, kdy pro něj může být nepraktické obálky otevírat.“ Je tak zcela zřejmé, že Nejvyšší správní soud dospěl k jasnému závěru, že žalobkyně porušila svou zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když začala otevírat obálky až po deseti hodinách po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, což žalobkyně odůvodnila zcela shodně i v této věci toliko poukazem na noční dobu. Noční dobu nelze bez dalšího považovat za objektivní okolnost znemožňující proces otevírání obálek s nabídkami, neboť se nejedná o nepředvídatelnou, neodvratitelnou a nezaviněnou událost. Přičemž: „*veškeré svízele, které stěžovatelka popisuje v souvislosti s možným otevíráním obálek s nabídkami v noční době, jdou na vrub stanovení konce lhůty pro podání nabídek na půlnoc rozhodného dne, a nemohou změnit názor kasačního soudu na výklad pojmu bez zbytečného odkladu.*“ Žalobkyně ani v nyní posuzované věci netvrdila, že otevírání obálek zabránila jakákoliv neočekávaná překážka. Soud tak shodně konstatuje, že ani v tomto případě prodlevu v délce deseti hodin před otevíráním obálek s nabídkami, nelze považovat za jednání bez zbytečného odkladu, přestože značnou část této doby představovala noční doba.

27. K námitce žalobkyně, že zákon o zadávání veřejných zakázek nezakazuje stanovit lhůtu pro podání nabídek podle dní ani neurčuje způsob stanovení konce této lhůty, soud souhlasí, že nastavení okamžiku konce této lhůty je plně na uvážení zadavatele. V souladu s § 54 zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatelé podlimitních veřejných zakázek musí pouze dodržet minimální lhůty pro podání nabídek. V opakovaně citovaném rozsudku č. j. 1 Afs 362/2020 – 67 Nejvyšší správní soud uvedl: „*Zadavatelé podlimitních veřejných zakázek, mezi něž se v této věci řadí stěžovatelka, musí dodržet minimální lhůty pro podání nabídek podle § 54 zákona o zadávání veřejných zakázek. Nastavení okamžiku konce této lhůty je pak plně na uvážení zadavatele. Uplynutí lhůty pro podání nabídek o půlnoci dne 13. 8. 2018 tedy stanovila sama stěžovatelka. Tímto nešťastným načasováním, následovaným určením termínu otevírání obálek s nabídkami na dopolední hodinu následujícího dne, však sama vyšla vstříc pro ni nepříznivému následku v podobě krácení dotace. Pro ospravedlnění otevření obálek s nabídkami s časovým odstupem deseti hodin nelze za dané situace nalézt oporu v zákoně, odborné literatuře ani v rozhodovací praxi soudů či Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Naopak, tato přílehavě citovaná judikatura apeluje na zadavatele, že mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek má být prodleva co nejmenší, aby byla zachována zásada transparentnosti.*“ Žalobkyně sama určila okamžik uplynutí lhůty pro podání nabídek způsobem, kterým pak sama nebyla schopna dodržet zákonem požadovaný příkaz k přistoupení otevírání obálek bez zbytečného odkladu.
28. V posuzované věci proto žalobkyni ve věci otevírání obálek nezabránila žádná neočekávaná překážka. Zahájení otevírání obálek s prodlevou v délce deseti hodin, která uplynula od konce lhůty pro podání nabídek, nelze považovat za jednání bez zbytečného odkladu, a to

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

ani tehdy, pokud značnou část této doby představovala noční doba. Nadto nahodilost a nepředvídatelnost tohoto prodlení je vyloučena již tím, že uvedený termín otevírání obálek byl stanoven již v zadávací dokumentaci.

29. Námitku žalobkyně, že takový postup nemohl ovlivnit výběr nejvýhodnější nabídky, soud rovněž neshledal důvodnou. Předmětem řízení byla skutečnost, zda žalobkyně porušila ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Daného porušení se dopustila již tím, že nepřistoupila k otevření obálek s nabídkami bez zbytečného odkladu, přičemž není vyžadováno, aby současně nastala i jiná skutečnost, například v podobě zjištění konkrétní manipulace s obálkami. Žalovaný netvrdil pochybení žalobkyně v tom směru, že by stanovením okamžiku otevírání obálek s nabídkami sledovala nekalý úmysl. To však nemůže mít vliv na správnost závěru, že o krácení dotace bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. V dané věci tak plně postačí zjištění, že žalobkyně se bez objektivních příčin dopustila deseti hodinového prodlení od uplynutí lhůty pro podávání nabídek, než přikročila k jejich otevření.
30. K široce a obecně pojatému tvrzení žalobkyně, že rozhodnutí je diskriminační, když je na jedné straně citelně majetkově postihována nezisková nevládní organizace z vysloveně sporného důvodu, a na druhé straně se ignoruje konflikt zájmů v jiných, z médií známých případů, soud ve stejné míře obecnosti uvádí, že předmětem správního řízení byl toliko výklad pojmu „bez zbytečného odkladu“ ve vztahu ke splnění povinnosti stanovené § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Z napadeného rozhodnutí soud nikterak nezjistil, že by žalovaný toto ustanovení vykládal způsobem diskriminujícím žalobkyni oproti jiným příjemcům dotace.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21.12.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu